

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/269/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817202246
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817202246.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Orange Slovensko, a.s. so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s r.o., Advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673 proti žalovanému: J. E., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. XXX, Y. O., zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 21, o zaplatenie 689,38 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 31. mája 2018, č. k. 5Csp/46/2017-126

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi 689,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 14.11.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd ďalej z a v ä z u j e žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou si žalobca uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 689,38 eur s prísl.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nezaplatil splatnú cenu poskytnutých služieb doposiaľ v sume 689,38 eur, na zaplatenie ktorej súd žalovaného zaviazal, keďže ide o platný záväzok žalovaného voči žalobcovi, na ktorý sa zaviazal v zmluve o pripojení č. U. zo dňa 17.10.2014 a v zmluve č. U. zo dňa 25.2.2015 a zároveň priznal žalobcovi nárok na zaplatenie z priznanej istiny aj úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne od 14.11.2015 do zaplatenia v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ s odkazom na nariadenie vl. č. 87/2005 Z.z.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobca sa zaviazal žalovanému poskytovať telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal hradiť cenu za poskytnuté služby, keďže žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu č. U. U. U., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalovanému vypožičal žalobca 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

5. Žalobou sa žalobca domáhal aj nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón Z. Q. Q. X.X J. B. B. XXX,XX A. U. J. H. O.-XX B. výške 256,67 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.j. predstavuje škodu, ktorú u žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú

oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal využívať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si bol vedomý toho, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou /trhovou/ cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda. Pri výpočte spôsobenej škody žalovanému zohľadnili počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Akciová cena mobilného telefónu je 1 eur a 39,00 eur a predajná cena je 275 eur a 319 eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 224,47 eur. Žalovanému oznámili pokusom o pokonávku zo dňa 25.8.2015 sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzvali ho na úhradu. Napriek tomu žalovaný žalované sumy nezaplatil.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách s prihliadnutím k ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách a ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Dospel k záveru, že predloženej zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 17.10.2014 vyplýva, že žalobca sa zaviazal žalovanému poskytovať telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal hradiť cenu za poskytnuté služby. Žalobca poskytol žalovanému program Mobilný internet Extra so službou TV v mobile s Archívom, Bezpečnostný balík, Svet data bez poistenia a predal mu mobilný telefón značky Z. Q. Q. X.X J.. V zmysle Dodatku k tejto zmluve žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a v prípade porušenia zaplatiť zmluvnú pokutu.

8. Strany sporu uzavreli ďalšiu zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 25.2.2015, v zmysle ktorej žalobca žalovanému požičal SIM kartu a prideliť číslo XXXX XXX XXX s účastníckym programom Mobilný internet Extra a so službami TV v mobile s Archívom, Svet data bez poistenia a predal mobilný telefón J. H. O.-XX. V zmysle Dodatku k tejto zmluve žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov a v prípade porušenia zaplatiť zmluvnú pokutu.

9. Žalobca predložil zdôvodnenie faktúr, kde uviedol, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2015 je vystavená na sumu 35,08 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX G.o dňa 26.4.2015 vystavená na sumu 7 eur, v žalobe je uplatňovaná len suma 2 eur, nakoľko rozdiel vo výške 5 eur predstavuje poplatok za upomienku, ktorý si neuplatňuje, faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2015 vystavená na sumu 117,08 eur, v žalobe je uplatňovaná len suma 104,58 eur, nakoľko rozdiel vo výške 12,50 eur predstavuje poplatok za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb z dôvodu neplatenia, ktorý si neuplatňuje, faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.5.2015 vystavená na sumu 35,27 eur, faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 7,- eur, v žalobe uplatňuje len sumu 2,- eura, nakoľko rozdiel vo výške 5,- eur predstavuje poplatok za upomienku, faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.5.2015 vystavená na sumu 77,54 eur, v žalobe je uplatňovaná len suma 44,54 eur, pretože rozdiel vo výške 32,- eur predstavuje pohľadávku tretej strany, ktorú si neuplatňuje.

10. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmlúv o poskytovaní verejných telekomunikačných služieb. Žalobca riadne a včas plnil svoje povinnosti v zmysle zmlúv, ale žalovaný napriek vystaveným faktúram, tieto neuhradil. Súd žalobcovi okrem neuhradených faktúr priznal aj náhradu škody v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ, pretože bola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou a zavineným konaním žalovaného.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, keď riadne a včas nezaplatil faktúry a nezotrval v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, t.j. 24 mesiacov. K námietke žalovaného, že žaloba bola podaná predčasne a nie je podložená, a že on toľko nemohol pretelefonovať súd uviedol, že žalovaný musel vedieť, že doručené faktúry neuhradil, s tým, že žalobca žalovaného vyzval pred podaním žaloby na plnenie, keďže žalobca nemôže za to, že upomienku žalovaný sám neprevzal, nakoľko upomienku posielal na adresu, ktorú žalovaný uviedol pri podpisovaní zmlúv a preto súd priznal úroky od tej doby, ako sa žalovaný dostal do omeškania.

12. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania, pretože žalobca mal v konaní plný úspech.

13. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d),e), f) a h) CSP.

14. V odvolaní uviedol, že žalovaná suma vo výške 689,38 eur v zmysle žaloby pozostávala z nároku: a) na náhradu škody predstavujúcej rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou a b) ceny poskytnutých telekomunikačných služieb.

15. Odvolateľ namietal, že v odôvodnení rozsudku súd pod bodom 5. súd uvádza tvrdenie žalobcu z čoho škoda mala vzniknúť, no pri jeho samotnom odôvodnení pod bodom 13. len stroho uvádza, že bola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou a zavinením žalovaného, pričom neuvádza či sa stotožnil s argumentáciou žalobcu o výške škody, ktorá podľa tvrdenia žalobcu mala predstavovať rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenou zohľadňujúc počet mesiacov od uzavretia dodatku, keďže žalovaný toto tvrdenie popiera. Apeloval na to, že z Dodatkov k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17.10.2014 a 25.2.2015 vyplýva, že „bežná maloobchodná (spotrebiteľská) cena MT bez zľavy činí 275,- eur resp. 319,- eur“ s tým, že žalobca nijako nezohľadnil počet mesiacov od uzavretia dodatku. Uviedol, že pokiaľ by vychádzal čo i len z lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 14.11.2015, bolo by zrejmé, že cena mobilných telefónov značne klesla a to možno i na úroveň ceny akciovej. Navyše mal žalovaný zato, že súd mal vychádzať z dátumu doručenia žaloby, kedy by cena mobilných telefónov, vzhľadom na rýchlu amortizáciu elektroniky bola prakticky nulová. Poukázal na to, že sám žalobca v bode 2.5 Dodatku údajnú škodu kvalifikuje zmluvnou pokutou, ktorá bola rozhodovacou praxou súdov vyhodnotená ako neprípustná a tak len účelovo prekvalifikoval zmluvnú pokutu na náhradu škody. Napokon sám žalobca v podanej žalobe uvádza, že „v prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponechával na voľnom rozhodnutí súdu akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.“

16. Žalovaný uvádzal, že už vo svojom prvom vyjadrení uviedol, že o údajnom nedoplatku sa dozvedel len z podanej žaloby a za týmto účelom navrhoval vykonať dokazovanie, nakoľko žalobca nepreukázal túto časť nároku aj keď síce po výzve súdu na podnet žalobcu uviedol, z čoho časť žalovanej sumy vo faktúrach pozostáva, na strane druhej nepreukázal, že žalovaný skutočne tieto služby využíval. Predložené faktúry, ktoré sú len jednostranným dôkazom žalobcu za situácie, keď sú spochybňované žalovaným, nie sú dostatočným dôkazom na unesenie dôkazného bremena. Súd v bode 12. rozsudku žalovanému zároveň mu vyčíta, že neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že toľko netelefonoval, čo on ani netvrdil. Poukázal napr. na faktúru č. č. XXXXXXXXXXXX kde sú uvádzané „Služby cez SMS s osobitnou tarifáciou vo výške 64 eur v počte ks 40, ktoré rozhodne nevyužil. Nakoľko on nevie preukázať to, že „toľko netelefonoval“, resp. nevyužíval sms služby žalobcu, preto by to mal byť žalobca, ktorý okrem faktúry predloží ďalšie dôkazy o využití týchto služieb.

17. V tejto súvislosti je tak podľa žalovaného naplnený aj odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e), keď žalobca tvrdiac, že o existencii dlhu nemal vedomosť, navrhol vo vyjadrení k žalobe zo dňa 13.7.2017 vyžiadať evidenciu platieb všetkých zmluvných vzťahov strán sporu. Uviedol, že je presvedčený, že všetky platby vykonával a tieto mohli byť napr. zle pridelené. Žalovaný od počiatku súdneho konania tvrdil, že mu Pokus o pokonávku nebol doručený. Po vyžiadaní doručky sa napokon toto tvrdenie potvrdilo, zásielku mala prevziať sesternica. Ďalej viedol, že má sesternice J. W. U. A. O. (11 ročná), R. O. B. O. a tieto sa v čase prevzatia zásielky v mieste doručovania nezdržovali a voľným okom je viditeľné, že podpis nie je ich. Za týmto účelom navrhoval výsluch zástupca žalovaného ich výsluch v prípade, ak by súd nemal túto skutočnosť za preukázanú. Súd však bez toho, aby takýto dôkaz vykonal uviedol, že žalovaný musel vedieť, že doručené faktúry neuhradil. Preto je postup žalobcu nepochopiteľný a o to viac, že i súdu z jeho činnosti musí byť zrejmé, že pri neuhradení čo i len jednej platby dochádza k opakovaným sms upomienkam, telefonátom a následnému „odpojeniu“, čo v danom prípade naplnené

nebolo. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

19. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

20. Žalovaný uplatnil v odvolaní odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP je daný vtedy, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je daný, ak rozhodnutie súdu trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, ktorými sú chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov alebo predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

23. Žalovaným v odvolaní uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP.

24. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

25. Odvolací súd konštatuje, že vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie boli naplnené uplatnené odvolacie dôvody zo strany žalovaného.

26. Žalovaný nepochybne vystupoval ako fyzická osoba, keďže zo žiadnych ustanovení zmluvy nevyplýva, aby konal s cieľom smerujúcim (vzťahujúcim sa) k jeho obchodu, povolaniu alebo podnikaniu (čl. 2 písm. a/, b/ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách) a zmluvy uzatvoril ako fyzická osoba pre svoje súkromné účely.

27. Žalobca sa žalobou domáha okrem iného aj nároku vo výške škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Z. Q. Q. X.X J. B. B. XXX,XX A., J. H. O.-XX vo výške 256,67 eur, ktorá škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Žalobca sa teda domáha náhrady škody, ktorú však presne nešpecifikoval (percentuálne, podielom ani iným spôsobom), len paušálne stanovil výšku škody (208,24 a 256,67 eur). V Dodatku síce žalobca upravuje postup stanovenia zmluvnej pokuty, tento je však podľa názoru odvolacieho súdu pre bežného, či priemerného spotrebiteľa nejasný. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca predložil aj faktúru, ktorú by doručoval žalovanému, vystavenú na zaplatenie zmluvnej pokuty, ale len v Pokuse o pokonávku zo dňa 25.8.2015 je o zmluvnej pokute/náhrade škody vo výške 464,91 eur zmienka, ktorej doručenie žalovanému tiež nepreukázal.

28. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že v Dodatkoch k Zmluvám žalobca uvádza, že Účastník je povinný (v prípade porušenia Zmluvných povinností) zaplatiť zmluvnú pokutu, avšak na druhej strane si uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej rovnakým porušením povinností Účastníka. Rovnako tak v Pokuse o pokonávku zo dňa 25.8.2015 žalobca od žalovaného žiada úhradu pohľadávky z neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby, zmluvnej pokuty/náhrady škody a nákladov na mimosúdne vymáhanie v celkovej výške 699,38 eur. Je preto nejasné a neurčité znenie uvedené v Dodatku k Zmluvám, či žalobca žiada náhradu škody, alebo zmluvnú pokutu. Je tiež nejasné v akom podiele z neuhradenej sumy za zmluvne dojednanú cenu mobilného zariadenia si žalobca, pre prípad porušenia zmluvných dojednaní, žiada zaplatiť zmluvnú pokutu, či náhradu škody.

29. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (bod 12 a nasl.) nie je zrejmé, na základe akého vykonaného dokazovania rozhodol tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaný v prvom svojom podaní - vyjadrení k žalobe, žiadal, aby žalobca preukázal všetky zmluvné vzťahy žalovaného so žalobcom a evidenciu platieb žalovaného, keďže namietal cenu fakturovaných služieb, údajnú škodu, jej výšku a spôsobenie. Súd prvej inštancie sa obmedzil len na konštatovanie, že „žalobcovi priznal okrem neuhradených faktúr aj náhradu škody v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ, pretože bola preukázaná príčinná súvislosť medzi škodou a zavineným konaním žalovaného. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, keď riadne a včas nezaplatil faktúry a nezotrval v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, t.j. 24 mesiacov“. Žiadnym spôsobom ale súd prvej inštancie neodôvodnil, ako dospel k takému záveru, keď nevykonal žalovaným navrhované dôkazy na preukázanie aj jeho tvrdení, že o existencii dlhu voči žalobcovi nevedel, že mu nebola doručená upomienka ani pokus o pokonávku, že mu nie je jasné z čoho pozostávajú faktúry a napokon namietal, že toľko ani nepretelefonoval.

30. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie tiež nie je zrejmé, z akých konkrétnych ustanovení citovaných zákonov vychádzal, ktoré ustanovenia na daný prípad aplikoval a ako ich vyložil. Súd prvej inštancie síce vychádzal zo žalobcom predloženého „zdôvodnenia“ faktúr, zistil obsah uzavretej dohody o zmluvnej pokute, ako aj skutočnosť, že došlo k riadnemu uzavretiu a podpísaniu dodatku/ov k zmluve/ám. Z dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie ale nepochybne nevyplývalo kedy žalovaný, od uzavretia zmluvy prestal plniť svoje povinnosti, čo malo spôsobiť vznik nároku žalobcu na dojednanú zmluvnú pokutu, resp. náhradu škody. Súd prvej inštancie sa nezaoberal námietkami vznesenými žalovaným, tieto žiadnym spôsobom nevyhodnotil a stotožnil sa len s tvrdeniami a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom.

31. Na základe uvedeného odvolací súd k namietanej skutočnosti týkajúcej sa doručovania faktúr, resp. pokusu o pokonávku (v zmysle § 42 ods. 1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách s odkazom na ust. § 42 ods. 1 písm. a/ cit. zákona) uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia túto skutočnosť absentuje, pričom na nedoručenie upomienok, resp. pokusu o pokonávku žalovaný poukazoval vo vyjadrení zo dňa 13.7.2017. Keďže súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nevysporiadal s touto konkrétne namietanou skutočnosťou (keď len konštatoval, že „námietka žalovaného, že žaloba bola podaná predčasne nie je podložená, pretože žalovaný musel vedieť, že doručené faktúry neuhradil; žalobca vyzval žalovaného pred podaním žaloby na plnenie; žalobca nemôže za to, že upomienku žalovaný sám neprevzal; žalobca upomienku posielal na adresu, ktorú žalovaný uviedol pri podpisovaní zmlúv“), odňal žalovanému možnosť konať vo veci, nakoľko odôvodnenie v bode 14. rozhodnutia v tomto smere je nepostačujúce a tým nepreskúmateľné. Súd prvej

inštancie vykonané dôkazy nevyhodnotil v zmysle ust. § 191 a nasl. CSP, v dôsledku čoho dospel k predčasným skutkovým zisteniam a vo veci zaujal predčasný právny záver.

32. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

33. Podľa § 220 ods. 3 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku pod č. I v spojení s výrokom o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a § 391 ods. 1, 2 CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

35. V zmysle § 391 ods. 3 CSP je povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní eliminovať vytknuté nedostatky a vysporiadať sa s námietkou žalovaného o nedoručení žalobcom predloženého pokusu o pokonávku (prípadne i faktúr), o jeho tvrdení, že nerealizoval také množstvo telefonických hovorov, resp. sms, a v spore rozhodnúť rozsudkom majúcim všetky náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a to tak, aby rozsudok súdu bol jasný, zrozumiteľný, dostatočne odôvodnený a presvedčivý, vychádzajúci z vyhodnotenia všetkých dôkazov, ktoré v konaní boli vykonané a zo zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdiť, nakoľko správne konečné právne posúdenie je vždy povinnosťou súdu (viď v tomto znení aj rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/254/2018, 3Co/342/2017, 3Co/92/2018).

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 369 ods. 3 CSP.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).